

Diplomová práce se zaměřuje na stěžejní díla české i světové literatury dvacátého a jednadvacátého století, která se zabývají tématem synovství. Postupně je v samostatných oddílech analyzováno pojetí synovství u Jana Balabána v *Zeptej se táty* a v *Pravidlech směšného chování* Emila Hakla, dále jsou zastoupeny tituly *Syn pluku* Valentina Katajeva, *Na cestě* Jacka Kerouaka, *Stříbrný vítr* Fráni Šrámka, *Dopis otci* Franze Kafky a *Cesta* Cormaka McCarthyho. Jsou zmíněna specifika a odlišnosti i styčné body týkající se motivu synovství.

Je pozorována souvislost mezi synovstvím, autoritou a bohem, také změna v chápání vztahu otce a syna, která nastala v průběhu dvacátého století. Autor se pokouší nastínit otázky, které souvisejí se synovstvím a které by si lidstvo v současnosti mělo klást. Není ale jeho ambicí na ně s určitostí jasně odpovědět.

Esej je prolnta s autobiografickou prózou, která v zajímavých souvislostech doplňuje analytickou část diplomové práce. Oba žánry se podílejí na celkové syntéze, která nabízí možnost netradičního zamyšlení se nad tématem synovství. To je totiž klíčovým motivem i v prozaické části. Hlavní postava, autor diplomové práce, je konfrontován se svým vztahem k otci a zejména pak se vztahem svého otce k jeho otci. Výsledný literární útvar je tak rozkročen mezi esejí a prózou a pozoruje téma synovství z nezvyklé osobní perspektivy.

Výsledkem není objektivní analýza zodpovídající zásadní otázky, nýbrž subjektivní vhled do problematiky a intimní svědectví synovského dilematu.